

Toespraak gehouden bij gelegenheid der plechtige ter-aarde- bestelling van den Zeer Eerw. Pater C. B. de Kruijf, op 17 Januarij 1874

<https://hdl.handle.net/1874/236364>

TOESPRAAK

GEHOUDEN BIJ GELEGENHEID DER

PLECHTIGE TER-AARDE-BESTELLING

VAN DEN ZEER EERW. PATER

C. B. DE KRUIJF,

OP 17 JANUARIJ 1874,

DOOR DEN ZEER EERW. PATER

J. H. A. DE VEER,

Minderbroeder Rector der R. K. Kerk van den H. Franciscus van
Assisiën (de Boom) te Amsterdam.

AMSTERDAM,

B. LENFRING.

Haarlemmerdijk over de R. K. Kerk.

1874.

TOESPRAAK

GEHOUDEN BIJ GELEGENHEID DER

PLECHTIGE TER-AARDE-BESTELLING

VAN DEN ZEER KERW. PATER

C. B. DE KRUIJF.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT
COLL. THOMAASSE

TOESPRAAK

GEHOUDEN BIJ GELEGENHEID DER

PLECHTIGE TER-AARDE-BESTELLING

VAN DEN ZEER EERW. PATER

C. B. DE KRUIJF,

OP 17 JANUARIJ 1874.

DOOR DEN ZEER EERW. PATER

J. H. A. DE VEER, *J. H. M.*

Minderbroeder Rector der R. K. Kerk van den H. Franciscus van Assisiën (de Boom) te Amsterdam.

AMSTERDAM,
B. LENFRING.
Haarlemmerdijk over de R. K. Kerk.
1874.

IMPRIMATUR:

J. A. VAN DEN AKKER,

Libr. Cens.

AMSTELODAMI, 2 Februarii 1874.

PLACET IMPRIMATUR:

TH. PETERS,

min: Provinc.

WERTHÆ HAC, 2 Februarii 1874.

„Quae stulta sunt mundi, elegit Deus ut confundat sapientes et infirma mundi elegit Deus ut confundat fortia.”

Wat de wereld dwaas acht, heeft God uitgekozen om de wijzen te beschamen, en het zwakke dezer wereld koos God om het sterke te beschamen.

1 Cor. 1 : 27.

Indien ik zoude vragen, wat staat daar in ons midden? wat zien wij daar voor onze oogen? Dan is dat voorwerp onzer beschouwing eene lijk-kist, waarin het lijk van eenen Priester rust, die den tol der natuur heeft betaald; die ons zegt en ons toont het woord van God: „Pulvis es et in pulverem reverteris.” Een Priester, die meer dan twintig jaren in uw midden was om uwen Herder en uwe zielzorgers bij te staan in hunne bediening. Een Priester onzer stad, een vriend en vader van velen, een Priester met een goed en medelijdend hart voor armen en ongelukkigen, een Priester door velen bemind en geacht; ik zeg dan wel veel, maar ik zeg dan niet genoeg.

Ik moet meer zeggen, want deze doodkist bevat eene geschiedenis, een archief, ja nog meer: deze doodkist bevat eene getuigenis van eene Godspraak, eene les voor de geloovigen die op God vertrouwen en nooit beschaamd zijn geworden, eene beschaming daarentegen voor de ongelooovigen, die alleen op hunne eigen krachten vertrouwen.

Deze doodkist bevat het lijk van eenen Priester, die er verre af was zich op menschelijke wijsheid te beroemen, maar zelfs van de waanwijzen dezer wereld voor eenvoudig gehouden werd, een Priester, zwak voor de wereld, maar door God uitverkoren om de sterken te beschamen. Maar ik moet nog verder gaan en ik moet zeggen: deze doodkist bevat het stoffelijk overschot van Pater de Kruif. Ja, den naam van den overledene moet ik noemen, want die naam drukt meer uit dan ik met vele woorden zoude kunnen zeggen. Want, noem ik den naam van Pater de Kruif dan verstaan Italië, Frankrijk, België en vele landen van Europa wat ik zeggen wil; dan verstaat mij de H. Vader Pius IX, Kardinaal Antonelli, een groot getal bisschoppen, priesters en eene ontelbare menigte geloovigen, dan verstaat mij Frans II van Napels, dan verstaat mij de groote Kanzler de Pausselijke Generaal, dan verstaan mij de Charrette en alle oversten van het Pausselijk leger, dan verstaan mij de oud Zouaven, ja alle ware geloovigen, die zich de zaak van Kerk en Paus hebben aangetrokken. Want aan den naam van Pater de Kruif, eenvoudig en zwak, heeft God wijsheid en kracht verbonden om de wijzen en sterken dezer wereld te beschamen.

God is gewoon het dwaze, het eenvoudige uit te kiezen om de wijsheid dezer wereld ten schande te maken. Dit bewijst ons, onder zeer vele voorbeelden, de roep van den Koning David, die, van nederigen herdersknaap tot Koning van Israël werd gezalfd. Samuel krijgt bevel van God, zoo als wij in het boek der Koningen lezen: ga naar het huis van Isaï den Bethleëmit, vul uwen hoorn met olie om eenen zijner zonen tot Koning te zalven, dien ik u toonen zal. Isaï toonde Samuel zijne zonen en toen hij hem zijnen oudsten

zoon Eliab voorstelde, sprak God tot Samuel: „Abjeci eum” — Ik heb dezen verworpen. Daarna toonde Isaï hem zijnen tweeden zoon Abinadab en wederom zegt Samuel op Gods bevel: „nec hunc elegit Dominus” — ook dezen heeft de Heer niet verkozen. Toen stelde Isaï hem Samma voor, maar al wederom sprak Samuel: „etiam hunc non elegit Dominus” ook dezen heeft de Heer niet verkozen. Isaï stelde zijne zeven oudste zonen voor, maar neen, Isaï! non elegit Dominus ex istis. „Zijn deze dan alle uwe zonen?” vroeg Samuel, „neen,” was het antwoord, „er is er nog een, de jongste die de schapen hoedt.” „Laat dezen halen,” zeide Samuel, en zoodra die kleine verachte David binnen kwam, sprak God in het verborgen tot Samuel: „sta op en zalf hem, want deze is het” en Samuel nam den hoorn met olie en zalfde hem in het midden zijner broeders zonder dat zij het wisten dat deze zalving hem tot Koning maakte.

Deed ook God zoo niet met onzen eenvoudigen Pater de Kruif? De Kerkelijke Staat moet verdedigd worden; met eene toemeloze woede bedreigen hem zijne vijanden die naar geene reden luisteren, geen God, geen geloof meer kennen. De Voorzienigheid, welke de Kerk altoos beschermd heeft, wil, dat er in deze omstandigheden buitengewone wapenen worden aangewend. De liefde der geloovigen van alle landen voor den Paus wekte *Hij* op om niet slechts hun goed, maar hun bloed, hunne zonen ter verdediging der Heilige zaak van Jezus Christus, van Kerk en Paus te geven. Maar wie zal hen aanvuren? Wie hen bezielen? Wie zal hun heilig vuur, wie den Christelijken liefdegloed voor God en Zijne Kerk in het gemoed aanwakkeren en onderhouden? Wie zal in ons land de H. Bernardus van Clerveaux, wie Petrus de Kluizenaar zijn? Misschien een hoogge-

plaatst staatsman? non hunc elegit Dominus — neen, dezen heeft de Heer niet verkozen. Want God wil de wijsheid der wereld beschamen, daarom kiest Hij een eenvoudig priester, zonder eenigen naam van geleerdheid, ja zelfs in de oogen der wereld gering om zijne eenvoudigheid, van geringe maar deugdzame afkomst, den kleinste zijner broeders, Pater de Kruif, hunc elegit Dominus — dien heeft de Heer verkozen om zijne eenvoudigheid en hij zoude de wijsheid der wereld te schande maken. Maar hoe zal hij dit ten uitvoer brengen? O, even als David, hij kent zijn onvermogen, maar vertrouwt op God om ook verder de Godspraak te vervullen om den Goliath te verslaan. Met David roept hij uit: „wapenen kan ik niet hanteren, helm en harnas „zijn mij te zwaar, deze werp ik van mij, mijn slinger „is mij genoeg; ik zal den reus door de kracht Gods ter „aarde werpen, ik zal steenen zoeken voor mijnen slinger „of werpsteen; ik zal eenvoudige deugdzame jongelingen „zoeken die hun leven voor Jezus en Zijne H. Kerk veil „hebben. O, konde ik vechten! konde ik mijn leven „geven voor de H. zaak! Maar alleen met mijnen slinger, door hen te leiden, hen aan te moedigen, door „hun vertrouwen op God in te boezemen zal ik zooveel „mogelijk in hen allen strijden.”

Ja, met Gideon riep hij hun toe dat het niet het getal der krijgers, maar dat het de hulp van God is die de sterkte en de overwinning verzekert, dat God voorzeker met hen zal zijn. Zoo ontvlamde hij hunne harten, zoo bezielde hij hunnen Christelijken moed.

Wij lezen in de Handelingen der Apostelen, dat, toen Stephanus gesteenigd werd, de mannen die dien Heiligen steenigden hunne kleederen ter bewaring nederwierpen voor de voeten van eenen jongeling Saulus, later Paulus, opdat zij daardoor des te sterker zouden zijn om alzoo

hun wreedaardig gemoed op den H. Stephanus te koelen. De H. Vaders het gedrag van Saulus, later Paulus, besprekende, zeggen, dat Paulus door deze daad Stephanus door de handen van allen steenigde, omdat hij aan allen verlichting van hunnen last bezorgde. Saulus, zoo zegt immers de Schriftuur, had in den moord van Stephanus toegestemd. Even zoo waar kunnen wij van Pater de Kruif zeggen, dat hij in alle zouaven gestreden heeft. Ja, deze zwakke Pater de Kruif bezielde, bemoedigde en vuurde hen allen aan om voor God en de zaak der Kerk te strijden. Vandaar hun verlangen om hun bloed en leven voor de H. zaak te geven. Heeft Pater de Kruif in allen gestreden, dan heeft ook hij door allen overwonnen, dan heeft hij door allen de lauweren der overwinning behaald, dan is hij overwinnaar te Mentana, te Monte-Libretti en andere plaatsen, ja, dan heeft hij in zijne zouaven de sterken beschaamd. Welnu, dan is hij overwinnaar! Welaan dan, oud-strijders, Pausselijke zouaven, neemt dan uwe eeretekens en strooit ze op deze lijkbaar; neemt uwe lauweren en plant ze op zijne rustplaats, want hij was in u en gij waart in hem door den geest Gods, die het zwakke koos om het sterke te beschamen.

Heb ik dan te veel gezegd, toen ik zeide dat deze doodkist eene geschiedenis bevatte en wel eene geschiedenis voor de Kerk, die het nageslacht met verwondering zal vervullen over het geloof en den moed der Christenen van deze dagen? En is aan deze geschiedenis de naam van Pater de Kruif niet onafscheidelijk verbonden? Heb ik niet gezegd dat deze lijkst een archief bevatte? Ja, het archief van Neerland's Catholieken, hoe deze boven alle natiën, met bewondering der vreemden, hunne kinderen voor de rechtvaardige zaak ten offer brachten en verheugd waren hunne dierbaarste panden voor het

heil van Jezus Kerk te mogen opofferen; maar aan dit archief is de naam van Pater de Kruif onafscheidelijk vereenigd, daar èn Rome èn Nederland, bij de geschiedenis van de vervolgingen dezer dagen, den naam van Pater de Kruif niet zullen vergeten op te teekenen.

Maar, Beminde Geloovigen, ik wil eindigen, ik zoude aan geen einde komen en de tijd gebiedt mij kort te zijn. Hierom, alvorens ik eindig, moet ik U zeggen: het is mijne bedoeling niet hier eene heiligverklaring te houden. O, dit zij verre van mij en ook den nederigen overledene zoude ik daarmede te kort doen. Want Pater de Kruif was wel is waar Priester, maar ook mensch en even als alle menschen aan zwakheden onderhevig. Immers, wie van ons zal zeggen dat hij geene zonden heeft en hoe zuiver moeten wij niet zijn om voor dien God, die de zuiverheid zelve is, te verschijnen. O! mij dunkt, ware het Pater de Kruif gegeven, heden tot U te spreken, hij zoude U toeroepen: Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me — Ontfermt U mijner, Ontfermt U mijner, ten minste Gij mijne vrienden, want de hand des Heeren heeft mij getroffen! O, van deze gedachten was hij vervuld! hoe bevreesd was hij om voor Gods oordeel te verschijnen! In alle zijne smarten, in al zijn lijden was hij verheugd, dat God hem in zijne ziekte bezocht! O Pater, sprak hij tot mij, die den troost had hem in zijne ziekte ter zijde te staan: „wat is God goed! „wat schenkt Hij mij een gelukkig sterfbed om hier te „boeten voor al hetgeen waarin ik in mijn leven te kort „kwam!” En toen ik hem op zijn sterfbed de telegram van Rome bracht, waarin Kardinaal Antonelli hem meldde, dat de H. Vader voor den zieken Pater de Kruif bad en hem den Pausselijken zegen schonk, o! toen kende zijne blijdschap geene grenzen. „Mijn God, waaraan heb

„ik dat verdiend, dat Gij mij zoovele genaden schenkt!“
Zoo dacht de ootmoedige Pater de Kruif van zich
zelven; bidden wij derhalve voor hem, smeeken wij God
dat Hij hem spoedig voor zijn H. Aangezicht roepe;
smeeken wij God hem barmhartig te zijn voor al het
goede dat hij voor Gods zaak, voor de H. Kerk, de bruid
zijns Zoons, gedaan heeft — daarom, geene eerekrui-
zen, geen lauweren op deze doodsbaar, maar gebeden, H.
Communiën, H. Offers en andere godvruchtige werken,
opdat hij spoedig moge rusten in vrede.

REQUIESCAT IN PACE!

AMEN.

Bij den Uitgever dezes is verkrijgbaar:

Het welgelijkend Portret

VAN WIJLEN DEN WEL-EERW. PATER

C. B. DE KRUIJF.

KWARTO FORMAAT.

50 Cents.